

DUNÅS' ALLEHANDA

6:e årgången, julen 2005

Utgiven av barkarbydunässen, Barsbrovägen 12,
175 69 Järfälla, 08-760 16 14,
finndunas@hotmail.com, tove@tidholm.se

Hilda, 12, tvättar på gammaldags vis (!) på bryggan vid vårt sommarviste Ånga i Tjureda i Småland.

Dunås' Allehandas redaktion flyttar

Nu, sedan Elsa Dunås, 16, också bytt skola, är inte mindre än tre av Dunås' Allehandas medarbetare verksamma vid Kristofferskolan, som ju ligger där den ligger, och det är inte i Barkarby, utan snarare vid Brommaplan. Att ta sig dit från Barsbrovägen med allmänna kommunikationsmedel är ofta vanskligt. Returresan blir ofta sinkad i Spånga. Pendeltågsstationen där är endast några år gammal och troligtvis designad för att ingen ska trivas där och kanske sitta alldeles för länge, på de sittplatser som inte finns. Som någon skaldat (nämligen Finn, precis nu):

*Ingenstans är tjuugo minuter så långa,
som i väntan på försenat pendeltåg i Spånga.*

Efter några år på detta vis vaknar en längtan efter förändring, och denna längtan sprider sig sedan i hela flocken. Då börjar DN Bostad bli favoritwebplatsen. Vi

provar hur olika adresser ligger i munnen – här är några av våra smakprov:

- Skydraget 20 – ”Sky dragon twenty” – ligger bra i munnen, men tyvärr inte så bra i geografin, i en norrslutning, alldeles invid lastbilschaffisarnas ”gasa-på-backe” – vi avstår från att bjuda.
- Österåsvägen 3 – En riktig praktadress som leder tankarna till Östra Aros – det gamla namnet på Uppsala, födelseorten för Finn, 45. Det här huset blir en mental träning i hur mycket vi är beredda att tränga ihop oss. Till 89 kvm räcker inte denna beredskap, så vi lämnar budgivningen därhän.
- Ringarstigen 6c – Som den klingande adressen anger är klingandet från Bromma Kyrka riktigt påträngande. Finn är ”på”, men ingen annan. Det är tredje huset på samma ursprungliga tomt, så det hade bara blivit en markremsa kvar åt 6c.
- Skaldevägen 38 – ”Skadeglädjen...”. Putte-nuttigare och gulligare är svårt att hitta, och hade tomten slutat åt ett soligare väderstreck hade vi kanske bjudit.
- Ålöppevägen 50 – ”Ålsoppevägen...” Här var det en gång sankmark, vilket fått många hus att luta. Med lite lutning kunde detta hus ha varit charmigt, men nu var det trist på skuggig tomt.
- Tacitusvägen 28 (”Ta sitt hus i besittning” – det var det rekordmånga som ville göra här. Alla 130 prospekt gick åt, och sedan brakade budgivningen lös. Vi hade spanat på detta ganska länge och var beredda att låta de båda äldsta redaktionsmedlemmarna sova i matsalen för att få njuta av denna minutiöst ompysslade och ombyggda lilla villa, men så blev det inte.

Lite mellansnack: Efter att ha rekognoscerat så här mycket bland olika kåkar börjar vi tänka allt varmare om vårt barkarbyhus och dess fantastiska uteplats med kvällssol nästan dygnet runt (!?). Vi tvekar! Är det rätt det här? Är det riktigt klokt? Men har man nu väl fått nomadblodet i sjudning finns bara en bot, nämligen att spana vidare på:

- Rundkyrkoallén 7 – På ”Rumpnisseallén” stämmer det mesta, och badrocksavståndet till Kyrksjön är riktigt lockande. Vi till att bjuda, och det från Astrid Lindgrens barnsjukhus, där Hilda, 12, vårdas efter sin blindtarmsoperation. ”Nära-köpet-upplevelse”.

Nu hoppar vi över resten som inte vart något. Husspaningssäsongen går mot sitt slut när vi besöker...

- Hedebyvägen 5 – En adress som smakar hederligt i munnen – ”fem hjärtan i en stor tändsticksask”.

Torsdagen den 24 november är plötsligt bara vi kvar i budgivningen! Mäklarens slogan ”en oas i Norra Ångby” antyder både att omgivningen är en öken och att tomten är palmbevuxen. Inget av detta stämmer, men så mycket annat som stämmer! Redaktionskatterna Morvin och Hermia får exempelvis en källardörr som kan förse med kattlucka. Alla får rum. Restiden till Brommaplan krymper med minst 30 minuter. Familjen Dunås' i Barkarby blir hedebyborna från och med 17 mars 2006. Mer om detta i nästa nummer, tror vi. Ett fint hus i Barkarby kommer att kunna beskådas på DN Bostad m fl nätplatser i januari. Välkomna på visning 22 januari!

Familjen Dunås' nya hus på Hedebyvägen 5 i Norra Ångby. Vi flyttar dit 17 mars 2006. Välkomna!

Bandageproblem på koniska ben

En höstdag kom Hermia inlinkande på bara tre ben. Vi får nog aldrig veta vad som hänt med hennes högra

bakben, men kanske finns det en hund i grannskapet som tyckte Hermia såg smaklig ut? Hermia blev opererad några dagar senare och kom hem med ett praktfullt bandage. Tänk er en palsternacka med två gångjärn! Tänk er sedan ett bandage om denna rotfrukt, och gör tankeexperimentet att en ivrig tvååring skakar hela emballaget. Hur länge tror ni bandaget sitter kvar? För Hermias del tog det tio minuter att befria sig från bandaget, och få fram sitt koniska renrakade ben. Vi fick lära oss att det är ett välkänt problem att bandagera katter, men också att man vid Västerorts Djursjukhus hittat en lösning på problemet. Där låter man några slingor av bandaget löpa runt kattens mage, som en liten gördel. Katten lär sig snart att det inte hjälper att skaka och sparka – bandaget blir kvar. Nu när Hermia precis blivit befriad från sitt bandage syns gördelspåret som ett tunnslitet spår i den svarta pälsen.

Elsa, 16, håller Hermia strax innan bandaget tas av.

Prag på novemberlovet

Vi minns att Tove förra året fyllde 40 år, och att presenten från hennes far Thomas var en resa till Prag. Nu ville hon återvända med hela familjen, och den var inte nödbedd precis! Tove hade sett ut ett charmigt hotell precis invid Karlsbron. Nu hade resebyrån dubbelbokat, och vi blev hänvisade till en helt annan del av staden. Prag var fint även där, och stadskärnan är högst promenerbar. Vi hann med många musei-, restaurang- och cafébesök, och ägnade oss till och med

åt en så o-dunåsisk aktivitet som shopping. På kvällarna bokade vi hotellets fitness- och saunaavdelning, så vi kom hem i en toppform som burit hela hösten.

"Parents caught bluehanded!". År 2005 var ett fantastiskt blåbärsår i Småland. Efter "En rolig halvtimme" fanns bär till mer än en paj.

Pingisbordet användes flitigt hela sommaren. Här är det Elsa, 16, och Hjalmar, 14, som spelar. Plats för pingisbord var ett viktigt kriterium när vi letade hus.

En ännu långhårig Hjalmar (lockarna föll för några veckor sedan) visar ett uppskattat partytrick.

NOTISER

Skymningsbaren är en pjäs av Arthur Koestler, där utomjordingar bedömer Tellus' invånares livskraft... Den spelades av Kristofferskolans avgångsklass i april 2005. Regissör: Tove Tidholm. Efter sista föreställningen för regissören hem, bytte om till arkitekturlärare och vände på en femöring för att fara med skåde-spelarna, nu i roller som arkitekturstuderande, till Barcelona! "En underbar stad", kommenterar studenter och lärare.

Hjalmar Dunås, 14, har nya vanor. I stort sett varannan helg far han genom Stockholm och ut på andra sidan, till Jordbro eller Tungelsta, för att rollspela med ett gäng i tjugoårsåldern. Han brukar komma hem trött och nöjd efter ett dygn eller så.

Elsa Dunås, 16, fick tillsammans med sin nya gymnasieklass ett elddop när de låg ute i fält på Kjesätters folkhögskola i tio dagar. "Jag tycker om klassen! Alla längtar hem och håller på att bli knäppa, men vi har det bra", uppfattade Elsas föräldrar på en knastrig mobilförbindelse. Resultatet av klassens praktiska matematikstudier blev en karta över folkhögskolans område. Nu är klassen "hemma" på Kristofferskolan igen, och Elsas mor Tove, 41, har haft nöjet att undervisa dem i forntidshistoria i två veckor...

God Jul och Gott Nytt 2006 önskar alla vi!